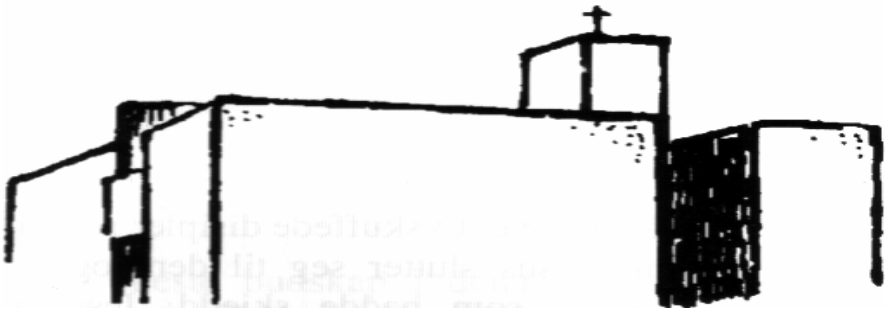

HALLVARDSVAKA

Menighetsblad for St. Hallvard Nr 1 / 06 22. årg.

Fra Etiopia

- Dikt: Oskeonsdag
- Påskens glade budskap
- Fasteaksjonen
- Hvorfor tror jeg? Du?
- Verdensungdomsdagene
- Konfirmant i et ikke-katolsk miljø
- Juletrefest
- Når kirken er nær
- Mariahuset
- 15 år med Tro og Lys
- Stille bønn i kirken
- Fredskveld
- Medlemregister
- St. Hallvardskonsert

«Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, Han er oppstått...»

+

Oskeonsdag, først i mars, med snøvêr,
og sola flimrar himmelens tette lysdryss
og fram stig alle vegar i eit ubrukt kvitt,

vegar aldri valde kanskje valde av andre,
og spor stig fram som snøen sluttar ustrødd
like oskekrossen på den kvite panna,

i oskeflak frå verdas åre stig ein anger
ubrukt utrødd fram som kvite spor,
og sluttar vegane ein vintervårdag drys

med kryss av lys på panna til eit hjarte,
som med større fridom sluttar sår med vegen
og avstår frå å gå i spor som var.

Åsmund Bjørnstad (fra Gras, Det Norske Samlaget 2006)

Påskens glade budskap

Hver eneste dag blir vi konfrontert med lidelsens problem. Vi blir nesten «avstumpet» når vi stadig leser eller hører om alt det som skjer av ulykker fra morgen til kveld.

Det hender at naboen eller et medlem av menigheten ligger på sykehus. Hva gjør jeg da? Jeg må innrømme at jeg da mange ganger ikke en gang tenker på dem. Så lenge vi selv ikke umiddelbart blir berørt av noe sånt, mister vi også interessen. Vi bekjenner at Gud har skapt alle ting gode. Vi er ennå ikke slik som Gud ønsker at vi skal være. Fastetiden er en prøvelsens tid. Våre holdninger, verdier og mål, ja, alt vi er opptatt av blir satt på prøve. Jesus er vårt forbilde. Han ble selv utsatt for mange prøvelser. Fastetiden gir oss anledning til å tenke gjennom hvor vi står i forhold til Gud og hans rike. Pave Benedikt XVI har **formidlet budskapet for fastetiden 2006:**

Fastetiden vil føre oss til frelsens hele fylde, som kommer fra Kristi seier over alt som tynger og undertrykker oss. Når vi søker vår guddommelige mester, vender om og får motta hans nåde gjennom forsoningens sakrament, vil vi erfare hans blikk, som ser det dypeste i oss. Han gir nytt liv til alle og hjelper hver enkelt av oss. Alle som ikke er innestengt i tvil og mistro, vil få trøst, nytt håp og et glimt av den evige salighet. Selv om det virker som hatet råder på mange områder, fins det likevel i vår tid mange tegn på Guds nærvær.

Jeg overgir vår fastevandring til Maria, "håpets levende kilde" (Dante Alighieri, Paradiso XXXIII, 12), slik at hun kan lede oss til sin Sønn. Spesielt overgir jeg de mange fattige som lider og roper om hjelp, støtte og forståelse. Med disse tanker gir jeg dere alle min spesielle apostoliske velsignelse.

I biskop Bernt Eidsvigs anbefaling for fasten 2006 leser vi: *Det er nødvendig å nekte seg selv et eller annet i fastetiden - det skal gjøre litt vondt. Om det er røyken eller vinen eller sjokoladen, et offer av noe vi vil savne må til. Alle som har prøvet, vet at det ikke er lett. Det er naturligvis ikke vår privatøkonomi som skal belønnes, men noen som ikke har luksus å gi avkall på.* La oss gå gjennom fastetiden og forsøke å knytte disse tankene til Kristi lidelse. La oss gjennom aktiv deltakelse i fastemesser og bønn i våre kirker, takke

Gud for at han gjennom Jesu lidelse har gitt oss frelse.

Feiringen av det glade påskebudskap begynner på palmesøndag og fortsetter i den stille uke. Vi feirer skjærtorsdag og langfredag til minne om Kristi lidelse.

Påskeaftensliturgien feires påskeaften etter at solen har gått ned. Da hører vi igjen «gloria» og «halleluja» i kirken. Alterduken og de liturgiske draktene er hvite.

Påsken er den viktigste av de kristne høytider, og feires til minne om Jesu Kristi død og oppstandelse.

Påskedagens budskap er i grunnen veldig enkelt. Det dreier seg om to ting: 1. Kom og se at graven er tom! og 2. Gå og fortell at graven er tom! Enklere kan det ikke sies. Det er vårt oppdrag i dag og det har vært kristnes oppdrag i 2000 år.

Graven er tom … *gå og fortell*... er årets motto for nyevangeliseringsprosjektet i OKB. Bispedømmet ønsker å styrke de troendes bevissthet om Kirkens misjonsoppdrag. Gjennom katekese, forkynnelse, forbønn og feiring av liturgien vil vi, uansett hvilken livssituasjon vi er i, fokusere på vårt kristne kall.

Påskens glade budskap er et så stort under at det menneskelige øye ikke kan «se» det. Gud gav oss et betydningsfullt og synlig tegn i forbindelse med oppstandelsen. Oppstandelsen skjer også i naturen. Vi ser frem til å delta i lidelseshistorien og oppleve fornyelsen. Jeg ønsker dere en riktig god og velsignet påsketid. **p. Frans**

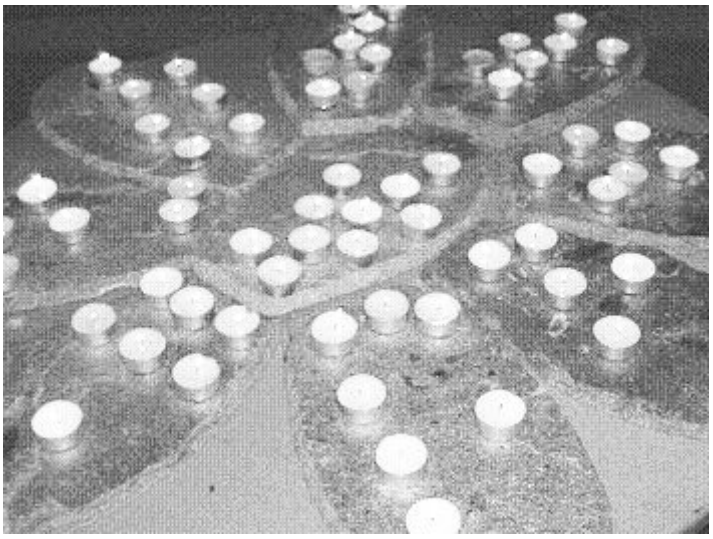

Fasteaksjonen

Tro, solidaritet og forandring

Tema for årets fasteaksjon er: "Tro, solidaritet og forandring". Det er den nordiske bispekonferansen som hvert år bestemmer tema for fasteaksjonen. Caritas Norge arrangerer aksjonen på vegne av de norske biskopene. I år går innsamlede midler til Caritas' arbeid i Uganda.

Det er troen som ligger til grunn for vår solidaritet med alle mennesker. Siden vi alle er født i Guds bilde, og får kalle ham far, er vi søsken med gjensidig ansvar for hverandre. Som forvaltere av jordens ressurser, har vi feilet. Det er mer enn nok ressurser i verden, bl.a. produseres det mer enn nok mat til at alle mennesker skulle kunne spise tre måltider hver dag. Likevel går mer enn 800000000- åtte hundre millioner-mennesker sultne til sengs hver dag hele året gjennom. Det er menneskelige handlinger som skaper denne urettferdigheten.

Fordelingen i verden må forandres. Verden må forandres. Kirken kaller den urettferdige fordelingen for strukturell synd. Fastetiden er en god tid for å vende seg bort fra synden, og prøve å rette opp noe av urettferdigheten. Tiden er inne for å bidra til å forandre verden...

Gi ditt bidrag til Fasteaksjonen på kontonummer

8200.01.93433. Merk innbetalingen "fasteaksjonen 2006".

Kontaktklubben

Kontaktklubben er et trivelig møtested for eldre og enslige. De fleste **onsdager** i tiden fra september til midten av juni samles vi til messe i St. Hallvard. Etter messen spiser vi en enkel lunch (formiddagsmat) sammen i menighetslokalet. Eldre og enslige og andre!! er hjertelig velkommen!

Foto: A.E.

Hvorfor tror jeg? Hvorfor tror du?

Jeg har ofte tenkt på hvorfor jeg tror, ber og går i kirken? Det er underlig. Hjemme gikk vi i kirken bare når det var «nødvendig»: når barn skulle døpes, bli konfirmert eller i forbindelse med bryllup og dødsfall. Ellers gikk vi aldri i kirken.

Hvorfor tror jeg? Jeg har et bilde inni meg som aldri blir borte: bildet av bestemor som ber. Når noen spør meg hvorfor jeg tror, så kommer dette bildet ofte tilbake. Jeg ser henne. Hun ligger i sengen og er syk, alvorlig syk. Jeg var veldig glad i henne og ville inn til henne, men de voksne sa at hun måtte ha ro. Så jeg stod utenfor døren til soverommet hennes og kikket gjennom dørsprekken. Der lå hun. Hun så sliten ut. Øynene var lukket, hendene foldet på dynen.
Hun utstrålte ro og fred. Leppene beveget seg litt. Hun snakket med «noen». Ansiktet hadde et rart «lys». Det var stille rundt bestemor og det ble også stille inni meg...

Jeg forsto at hun hadde «noe» som jeg ikke hadde. Jeg var alene med tankene og lengslene mine. Som ungdom og langt inn i voksen alder forsøkte jeg å finne ut hva som var bestemors «hemmlighet».

Nå vet jeg at det var hun som fortalte meg om Gud...ikke så mye gjennom ord, men gjennom den hun var og gjorde.Derfor tror jeg...
Hvorfor tror du? Skriv noen ord om dette på det språket som er lettest for deg og send det til Hallvardvaka. Vil du heller fortelle det, så ring (41699337/64942641). ~ **Aslaug Espe** ~

VERDENSUNGDOMSDAGENE I KÖLN 2005

Tirsdag 9. august møtte ungdommer fra hele vårt langstrakte land opp i Akersveien her i Oslo. Anledningenvar pilegrimsturen til verdensungdomsdagene i Köln i Tyskland. Til sammen skulle det delta 235 unge mennesker fra Norge, deriblandt Hallvardsvakas utsente.

Etter at vi hadde fått i oss litt mat og hilst på gamle kjente, var det utsendelsesmesse med biskop Schwenzer. Biskopen skulle forøvrig bli med oss til Tyskland, noe vi alle var svært begeistret for. Etter messen gjaldt det å få all bagasjen inn i bussene. Så bar det avsted til Vippetangen for å rekke båten til Fredrikshavn. Bussturen gjennom Danmark og Tyskland var lang, men behagelig.I Freren, i bispedømmet Osnabrück, ventet en hel hærskare av mennesker på vår ankomst. Vi ble mottatt med stor gjestfrihet og glede og ble etterhvert fordelt i vertsamilier, som vi skulle bo hos i en uke. Selv endte jeg opp hos en veldig koselig familie, som hadde dådyr og høns i bakhagen og hvor faren var medeier av den lokale bilforretningen.

Den norske gruppen ble spredt utover flere tettsteder i området. Gruppen min ble fordelt til Thuine - en trivelig liten landsby med et ganske enormt klarissekloster. Det bør forøvrig nevnes at klosterkirken var på størrelse med St. Hallvard, dog med en litt mer ordinær arkitektur.

Dagene i bispedømmet var veldig varierte. Det samme var været. Tilsammen ga dette en spennende kombinasjon av fine opplevelser og våte klær. Et spesielt godt minne er åpningsmessen med biskop Bode av Osnabrück - en biskop vi

skulle komme til å se mye av mens vi var der. De mange nasjonale gruppene fra bispedømmet samlet seg i aulaen (som var på størrelse med et par av våre menighetssaler) til et lokalt gymnas.

P. Gregor **med utstrakt ben** foran sightseeing-vognen vår i Thuine.

Messen var det første inntrykket av den «sprudlende» og levende kirken som vi skulle komme til å oppleve i løpet av våre to uker i Tyskland.
Av andre ting vi gjorde i Thuine kan det nevnes: grillfest med den lokale kateketen, sightseeing fra en møblert traktor-tilhenger, hinderløype i tradisjonsrike arbeidsoppgaver fra 1500-tallet og «veiarbeid»: utforming av en to meter bred skogsvei med tilhørende samlingsplass (med norsk steinrøys i midten) for synshemmede barn.

En uforglemmelig uke med våre vertsfamilier i Osnabrück ble avsluttet med en friluftsmesse i bispedømmets hjemby. Deretter bar det videre til Bonn. Bussreisen til Bonn var en dagstur. Under vårt opphold i Köln-området var vi innkvartert i en gymsal ved Bad Goedesberg i utkanten av Bonn. Stedet ligger ca. 10 minutter unna Bonn

sentrum (med metroen) og en halvtime til tre kvarter unna Köln (med tog).

Hverdagene i Bonn bestod stort sett av frokost på det lokale gymnaset sammen med svenskene. Så fulgte morgenbønn og tur i byen – det være seg Bonn eller Köln. "Tur i byen" var forøvrig alt fra deltagelse på diverse aktiviteter og arrangement til å sitte ved Rhinens bredder på en varm sommerdag sammen med et par millioner andre mennesker for å vinke til paven når han kom seilende forbi i en stor båt. Vi var også innom Kölnerdomen og fikk se sanktuariet med relikviene til de tre vise menn.

Lørdag 20. august var dagen vi alle hadde ventet på. Med sekk på rygg og flagg i hånd dro vi avsted til Marienfeld, et tidligere gruveområde utenfor Köln. I forbindelse med Verdensungdomsdagene var det laget en stor gressplen som

Den norske gruppen på Marienfeld

skulle gi plass til over en million mennesker som skulle være med på en vigilie, overnatte, og deretter delta på den store avslutningsmesse med pave Benedikt. Paven ankom rundt kl 18 for å lede vigilien. Før vigilien ble det delt ut store telys i plastbeholdere. Få vil lett glemme synet av en million tente lys som kunne skues utover slettelandsskapet. Vi misunte passasjerene på de «oversvevende» nattflyene. De fikk sikkert

et flott «syn»: en manifestasjon av den levende og unge Kirken som vår pave ledet i bønn.

Hjemturen neste dag begynte med en halv dagsgåtur i en folketrengsel som nok kan sammenlignes med det overbelastede metrosystemet i Tokyo, hvor de ansetter egne betjenter for å dytte flest mulig folk inn i vognene. Selv om det var nokså overfylt på de trange landeveiene (og selv på autobahnen), så var stemningen helt på topp. Italienere og polakker gjenkjente vår nokså beskjedne "Fader Jakob"- sang og sang med på sitt eget språk. Det var en helt unik opplevelse å vandre mange kilometer sammen med så mange folk fra hele verden i tettpakket kaos. Alle tok situasjonen med godt humør. Jubelen var stor da vi nådde bussene.

Verdensungdomsdagene var en enorm inspirasjon og en bekreftelse på at vi tilhører en verdenskirke - noe det ikke alltid er like lett å huske her oppe i nord. I 2008 finner arrangementet sted i Sydney, Australia, og da håper vi på mange deltagere fra St. Hallvard!
Verdensungdomsdagene er en opplevelse som man rett og slett ikke har råd til å gå glipp av!

Arthur Haakonsen

Skriftemål

Skriftestolene i St. Hallvard kirke er betjent i tiden mellom fromesse og høymesse på søndager. Andre tider etter avtale.

Konfirmant i et ikke-katolsk miljø

I et land der nesten alle blir konfirmert i Den norske kirke, eller borgerlig, er det ganske spesielt å være katolsk konfirmant. Uansett om du har vært aktiv i kirken når du var yngre, er det nå det kanskje begynner å føles annerledes. Alle vennene dine drar på leir sammen, på undervisning sammen, mens du kanskje ikke kjenner noen.

Jeg ble konfirmert for snart to år siden, og det var alltid litt vanskelig å forklare alle venner og kjente hvorfor jeg ikke skulle bli konfirmert sammen med dem.

Det er så mange spørsmål folk har, så mye de lurer på. Alt fra hvorfor jeg er katolikk, til ”Er det sant at dere ikke får lov til det og det?” Jeg vet ikke om jeg kunne gi noe særlig bedre svar på de spørsmålene enn om det hadde vært jeg som spurte en av dem, for å være helt ærlig.

Så jeg prøvde å unngå å snakke om det, jeg var ikke flau, men jeg bare lot være å ta det opp uten at det var helt nødvendig. På ungdomskolen vil man gjerne helst ikke skille seg for mye ut fra alle andre! Etter konfirmasjonen ble det egentlig helt greit, det var ikke noe problem lenger. Da var vi ferdige med det: noen hadde konfirmert seg i Den norske kirke, noen borgerlig, og noen ikke i det hele tatt. Mine venner var jo i konfirmasjonsmessen min også, og de så at det var ikke så vanvittig rart allikevel. Det ble mer ”Å, du er katolikk, så spennende” enn alle spørsmålene om hvorfor og hva.
I disse konfirmasjonstider er det mange som sikkert tenker på det samme som jeg gjorde. Mange som er lei av alle

spørsmålene, og kanskje like gjerne vil konfirmere seg sammen med vennene sine.

Men selv om det var tøft akkurat der og da, føles det nå bra at jeg gjorde det jeg hadde mest lyst til: å bli konfirmert i den katolske kirken. Det er viktig å stå for det man tror på, selv om du er den eneste som gjør det akkurat der du bor. I ettertid ser i hvert fall jeg at det var det rette valget, og at jeg er glad jeg turte å skille meg ut. Det var egentlig ingen som syns det var så veldig rart, det var bare nysgjerrighet, siden mange ikke vet så mye om katolisismen.

Kristin Espe Bjørnstad

San Damiano - ungdomsgruppen i St. Hallvard

San Damiano er ungdomsgruppen i St Hallvard menighet. Aktivitetene er åpne for alle mellom 14 og 25. Vi møtes hver tirsdag kl 18 til messe og vesper, før vi har ulike typer aktiviteter. Det er ungdommene selv som bestemmer hva vi vil gjøre. Målet er å vokse i troen gjennom fellesskapet, og å være en levende del av menigheten. På årsmøtet om høsten velges et styre, en leder og kasserer. Alle som er interessert i å engasjere seg, kan være med. Dette er en enestående anledning til å finne en naturlig plass i Kirken som ungdom. Mye av våre penger kommer fra paraplyorgansisasjonen NUK, Norges Unge Katolikker. Vi oppfordrer derfor alle til å melde seg inn i NUK, og betale kontingent dit. Dette vil komme San Damiano til gode. Alle er hjertelig velkomne.

21.03 Øve på spill om den hl. Frans
28.03 Øve på spill om den hl. Frans
04.04 Spillkveld. Ta med artige brettspill!
11.04 Påskeuken; ikke møte
18.04, 25.04, 02.05, 09.05, 16.05, 23.05 Program ikke fastsatt
30.05 Idrettsturnering
06.06 Messe i Margaretaruinene 09-11.06 Fre- søn: Hyttetur til Nesodden (fra **(Fra St.Hallvard.katolsk.no)**

Juletrefesten

ble holdt den 6. januar i år. Det begynte med messe kl. 18 ved pater Nikolas, Mariusz og Grzegorz. Selve festen startet ca. kl. 1900. 60 personer var påmeldt og 54 kom.

Før festen hilste gjestene på hverandre og varmet seg med varm gløgg. Menighetsrådleder Mary-Ann ønsket velkommen da alle hadde funnet sine plasser rundt flott dekkede festbord.

Det ble servert en 3 retters middag, med en ”vietnamesisk salat med rekechips” som forrett, ”honning- og sennepsglasert svinekam, urtestekte poteter, en blandet grønn salat som hovedrett og som dessert var det en ”italiensk pannacotta med sjokoladesticks”. Til maten ble det servert rød-/hvitvin, øl og mineralvann. Etter maten var det kaffe eller te med sjokolade og marsipan til alle som ville ha ”ekstra dessert”.

Ikke lenge etter middagen var det underholding for kvelden, et skuespill av Elisabethsøstrene med søstrene som skuespillere. Samtidig gikk tre av oss rundt og solgte lodd til

kveldens utlodning. Alt ble solgt! Før trekning og fordeling av gevinster gikk alle sammen rundt juletreet til julesanger og pianotoner av fru Serafin.

Kvelden ble avsluttet med at Mary-Ann holdt ”takk for i dag-tale». Alle i festkomitéen fikk blomster med stor applaus fra alle gjestene.

Alle hadde en hyggelig kveld, stor TAKK til Mary-Ann, hennes mann Ole, Olek, Anna, Annas foreldrene Tuan & Katie og Annas venner Ngoc-Han & Huy.

Anna Ngoc-Han Nguyen

leder (Menighetslivsutvalget)

Gratulerer p. Frans!

Vår alltid smilende p. Frans ☺ har tatt doktorgrad i liturgi ved Det pavelige akademi i Kraków. Tema for avhandlingen var: *Religiøst og sosialt liv i Den katolske Kirke i Norge 1945-2003* . (På polsk: *Życie religijne i społeczne kościoła katolickiego w Norwegii w latach 1945-2003.*) Her kommer en forsinket gratulasjon!!!

ØNSKEBRØNNEN

Skriv dine ønsker til Ønskebrønnen og send dem til Hallvardvaka.

Jeg skulle at det fans et eksemplar av St. Olav Tidsskrift og Serviam (det nye katolske tidsskriftet) i St. Hallvard slik at det var mulig å lese på søndager.
Jeg savner retretter og samlinger på Mariaholm der vi kunne samle krefter, be sammen og bli bedre kjent med hverandre.Jeg ønsker felles turer som er åpne for alle i menigheten (Sigurd Killén).

Når kirken er nær…

En søndag i begynnelsen av mai var jeg i Edinburgh og kom til domkirken, St Mary, til messe. Jeg var på vei hjem etter å ha besøkt Tro og Lys i Skottland.
Ved inngangen fortalte en kirkevert meg at i dag skulle de feire messe for de syke. Det passet utrolig bra for meg. Jeg var så syk den dagen at jeg ikke var sikker på om jeg ville klare å komme meg gjennom en messe. Kirken var stappfull og fremst i kirken satt mange eldre og syke som vanligvis ikke klarer å komme seg til kirken. Noen satt i rullestol, noen kom hjulpet av et familiemedlem eller andre fra kirken. Jeg så barn, unge, utviklingshemmede, mennesker fra gaten… Mangfoldet i Guds rike var synlig i kirken…

Messen begynte og presten innledet om betydningen av sykesalvingen, at det ikke var ment bare for de fysisk syke og døende. ”Vi har alle våre sykdommer og svakheter”, fremhevet han. Prestene i menigheten ble også inkludert blant dem som hadde behov for helbredelse. Vi har alle noe vi sliter med. Blant annet ble det sagt at en av prestene i menigheten i årevis har slitt med alkoholproblemer. Denne presten var tilstede! Presten som holdt preken avsluttet med å si: ”Vi trenger alle å bli helbredet. Vi trenger alle å motta sykesalvingen.”

Under sykesalvingen gikk **alle** fram og ble bedt for, familier med barn, prester, ungdommer, utviklingshemmede, folk fra gaten, eldre og syke.. Presten spurte meg: ”Hva heter du?” Jeg sa fornavnet mitt. Han salvet meg på pannen og i hendene og sa: ”*Aslaug, må Herren bistå deg med den Hellige Ånds nåde ved denne hellige salving og ved sin rike barmhjertighet”*.

En utrolig sterk opplevelse av fellesskap og varme!

~ Aslaug Espe ~

Mariahuset

Mariahuset er et lite fellesskap der mennesker med utviklingshemming og andre lever sammen. Der bor Laila Simonsen, Susanne Schancke, Synnøve Hansen, Bodil Sødal og Erika fra Finland. De lever et enkelt hverdagsliv: felles måltid, arbeid, bønn, samvær. De deler gleder og sorger.

De tilhører vår menighet. Noen av dere har kanskje lagt merke til at Laila ligger litt foran prestene i liturgien i messefeiringen. Hun hjelper dem på en måte i gang. Det ser ut som prestene smiler når Laila leder liturgien.

Jeg gjengir **Det hellige midt i hverdagen** som gir oss et lite glimt fra hverdagen i Mariahuset, skrevet av Bodil Sødal. Som det fremgår av «glimtet» er det ikke alltid bare fryd og glede» i et fellesskap, men akkurat denne dagen er det fryd og glede: Laila kjenner gleden over at Synnøve er der. Andre ganger misunner hun kanskje mennesker som blir matet. Da er ikke blikket hennes så kjærlig.

Bodil Sødal omtaler livet i Mariahuset slik: *Laila, Susanne og Synnøve er veldig vare for fravær og hastighet. De trenger at vi som står dem nær, kommer til oss selv og blir langsommere. Det er det jeg drar på retrett for å finne.*

Men langsomheten og en utrolig utsatt tilstedeværelse, ligger også i dem. De må beskytte seg eller "forsvinne" dersom de ikke erfarer å bli møtt slik de er. Dette er noe av deres sårbarhet. Og hvem kjenner ikke det igjen! Men det blir så tydelig. De er læremestere på

grunnleggende nivå. Men når møtet skjer, da er det som tiden åpner seg. Rommet åpner seg. Gudsnærværet som omgir oss alltid, blir så tydelig.

Det hellige midt i hverdagen.

Vi sitter og spiser. Laila ser med hengivent blikk på Synnøve som tar imot maten med stor appetitt. Slik er det ikke alltid. Synnøve, som er blind, merker varmen fra Laila og løfter opp sitt gledesfulle ansikt. Susanne ser med smilende øyne på Laila. Det er trygt når Laila er på plass hos seg selv. Erika ser og hjertet hamrer. En etter en ser vi. Nærværet og undringen over livets storhet i det lille sprer seg. Og tilslutt ender alt i en stor god latter.

Arbeidsfordeling under oppvasken

~ Aslaug Espe

15 år med Tro og Lys i Norge

Lørdag den 4. februar feiret det norske grenen av Tro og Lys sin 15-årsdag. Tro og Lys er en internasjonal, kristen organisasjon som arbeider for å gi utviklingshemmede og deres familier en plass i kirken og i samfunnet. Organisasjonen ble startet i 1971 av kanadieren og filosofiprofessoren Jean Vanier og den franske spesialpedagogen Marie-Hélène Mathieu - begge katolikker. Både lutherske og katolske prester/diakoner er tilknyttet bevegelsen i Norge. 15-årsfesten ble feiret i Ås Arbeidskirke i Akershus. Ca. 100 personer deltok fra de ulike Tro og Lys-gruppene. Lederen for Tro og Lys i Norge, Britt Dahl, presenterte på en levende måte hvordan bevegelsen har vokst fram i Norge.

Historien var skrevet av Aslaug Espe - om brevet som hun mottok fra Jean Vanier våren 1990 og som førte til oppstart av den første gruppen i desember 1990.

Foto: Kristin Espe Bjørnstad

Birgitt Aarrestad (leder for Follogruppa)og Gry Andresen.

Feiringen besto for øvrig av mye underholdning, taler, sang og festmåltid. I talene fortalte mange om hva Tro og Lys betyr for dem som foreldre, venner eller utviklingshemmede.
Åsmund Bjørnstad hadde laget jubileumssang som også med enkle ord sammenfattet historien.En liten gruppe fra Nordstrand, som i disse dager starter en gruppe i sin menighet, deltok. Dette blir den 6. Tro og Lys-gruppen i Norge. Ellers finnes grupper i Follo, Lambertseter (Oslo), Åmot i Buskerud, Lillesand og Flekkefjord.

To av gruppene, Lambertsetergruppen og Follogruppen ligger i St. Hallvards menighet og flere katolikker er trofaste deltakere.

15 – årsdagen ble avsluttet med en økumenisk gudstjeneste ledet av diakon Britt Dahl (DNK).Feiringen var preget av glede og takknemlighet over å få lov til å tilhøre et fellesskap der alle blir sett og har sin plass.

Fra den katolsk.no (8. februar 2006)

Er du for sliten ?

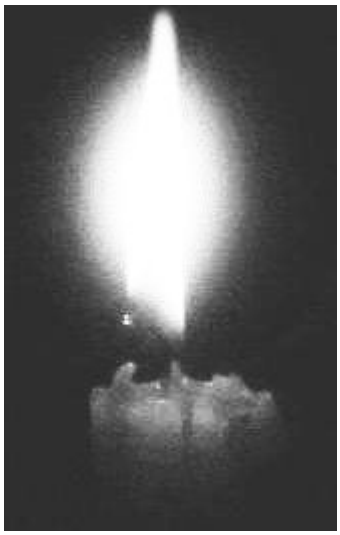

For noen år siden oppdaget jeg **de fattiges bønn**. Det er en bønn du først og fremst ber med kroppen. Når du er sliten og ikke har noe å si eller orker å si noe, kan du i det minste uttrykke deg gjennom kroppen din. Du kan sitte foran Gud og si med kroppen din: ”Her er jeg Gud. Jeg vil være her hos deg selv om jeg er så sliten at jeg ikke har en eneste tanke i hodet. Jeg vil være hos deg med all min slitenhet, med alle følelsene.”
Forsøk å falle til ro. Lat som om du er i Guds armer. Åpne hendene dine og la de hvile på knærne. Pust langsomt og regelmessig. Vær i stillheten. Kanskje vil du høre hans stemme som sier: Jeg er glad i deg. Jeg er glad i deg akkurat slik som du er.

~ Aslaug Espe ~

Stille bønn i kirken

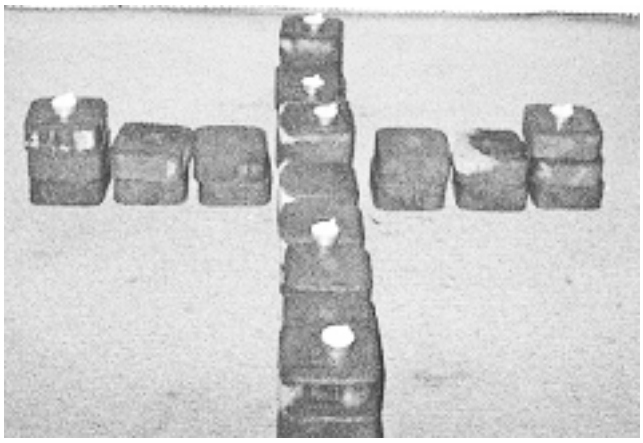

Foto A.E.

Torsdagene 23 mars, 27 april, 1 juni og 15 juni fra kl 1830 til kl 2000 samles vi til stille bønn i St. Hallvard kirke (det store kirkerommet).

- Meditativ musikk som innledning til stillhet
- Tekstlesing
- Stille bønn og lystenning
- Taizé - sanger
- Velsignelse (synges)

Åpent for alle ! Velkommen!

Kontakt: Aslaug Espe, 41699337, Valerie Håkonsen, 22308566 eller Anne Rolfsen, 22382743

Lidelsens skjulte mening åpenbares

Gjennom sin lidelse, død og oppstandelse,
viser Jesus oss en ny mening med smerte, lidelse,
svakhet og sårbarhet.

Han befrir oss fra tanken
at lidelse og smerte bare er en straff for synder:
fra nå av er det for oss en vei
som leder til herlighet, frigjøring.
Våre indre og ytre sår
er som åpninger,
der Guds allmakt passerer
når den trenger inn i vår sjel
og forvandler oss,
slik at vi oppstår til nytt liv.

Sorg og forlatthet er ikke lenger bare en ulykke:
ut fra deres avgrunn kan vi rope til Gud
og slik blir avgrunnen et møtested.

Ja, gjennom våre sår
har Guds kraft tatt bolig i oss,
blitt en strøm av levende vann
og vannet vår tørre jord,
Slik vi igjen kan vanne våre medmenneskers tørre jord
og slik gjenfødes håpet og kjærligheten.

Jesus vil ikke at vi bare skal leve i ham
og han i oss:
han innbyr oss til å ta del i hans forsoningsverk,
forenes med ham på korset,
og slik gi verden liv (Jean Vanier)

En kveld i bønn for fred

Sammen med ungdomsgruppen San Damiano åpnet legfransiskaneme fastetiden med å invitere til en kveld i bønn for fred fredag 3. mars.
Kvelden begynte med korsveien. Ved hver stasjon ble det også stilt spørsmalet: "Hvordan er det i vår tid?" Ved å bli minnet om det som oppleves som vanskelig i vår egen tid, ble vi samtidig minnet om de mulighetene vi har for å skape fred. Spørsmalet er hvordan? Hvordan kan vi skape fred i vår egen hverdag eller i forhold til det som skjer ute i verden? Forslag til svar kom senere samme kveld fra den hellige Frans, formidlet av Ole Martin Holte.

Etter messen og en enkel (og svært god) servering, holdt Ole Martin sitt innlegg: **Frans og fred**. Han førte oss fra år 609 da profeten Muhammed fikk sin åpenbaring, gjennom 1200-tallet da den hellige Frans fikk sin åpenbaring, hvordan den førte til hans egne tanker og en praktisk holdning til fredsarbeid, og fram til vår egen tid. (Utdrag av innlegg finner du på neste side).

Kvelden fortsatte: bønner for fred ble lest, og fra Jubilate sang vi fredssalmer. En stille stund for indre bønn og egen refleksjon fulgte. Vi ble invitert til å skrive noen ord eller en setning om FRED. De innsamlede ord ble lest høyt - som et vakkert dikt. Bror Bjarne leste velsignelsen som avslutning. Eller kanskje var det en ny begynnelse?

Pax et Bonum

~Valerie Hakonsen

FRANS OG FRED (Sammendrag av innlegget til Ole Martin Holte)

I Gud, den barmhjertige Forbarmers navn!
Lovprisningen tilhører Gud (Allah), verdenens Herre,
den barmhjertige Forbarmer,
herskeren over dommedagen!
Deg dyrker vi, og til deg her vi om hjelp.
Før oss på den rette vei,

veien til dem som du har vist hullskap (troskap)
dem som ikke er slått av vreden, og som ikke farer vill! (Sure 1).

Med disse ordene, skrevet på 600-tallet, åpnet Ole Martin sitt innlegg om Frans og fred. Bønnen er de første ordene i Koranen. Den resiteres ved de 5 daglige bønnetidene og ved alle høytidelige handlinger. Derfor er den blitt sammenlignet med det kristne Fadervår. Forskerne mener at den sannsynligvis er kommet til gjennom innflytelse fra jødedommen og kristendommen.

En natt i år 609, i en hule på berget Chira utenfor Mekka, åpenbarte Allah seg for Muhammed og befalte ham å forkynne og være sitt folks profet. Hans første budskap kan tolkes slik: "Omvend dere! Forandre sinnelaget! ...vis hengivenhet mot Allah og hjelp dem som har det vondt!" Det er dette som ligger i ordet *islam.* Senere kom andre ting til, men i begynnelsen var det kampen mot "ærens" og "hevnens" mentalitet som stod i forgrunnen.

Vi forflytter oss til en natt i ca 1219. I en hule på berget Monte Subasio overfor Assisi ber Frans om råd. Kirken han tilhører roper om krig, kaller på menn til å delta i korstog. Plutselig fylles stillheten av nærvær. Ord om FRED og ALT GODT for alle mennesker, uansett tro og religion, uansett hudfarge og rang. Fred. Frans gjennomgår en metanoia, en indre omvendelse. Han blir aldri den samme igjen.

Mens kirken roper: «krig» drar Frans ut med noen medbrødre på en lang og farlig reise til Egypt, midt i hjertet av uroligheter og krig, for å møte sultanen og ønske ham "Pax et Bonum! Fred og alt godt!" Det Frans gjør er modig, visjonært, nytt og revolusjonært. Han gjør et sterkt inntrykk på sultanen som sier til Frans: "*Be for meg at Gud må åpenbare for meg hvilken tro og hvilken ånd som behager ham mest. "*

Frans, på sin side, fordyper seg i islams tanker og lære, og snakker med stor respekt om Muhammed.

Frans lengsel etter fred fyller hele hans liv. Han fremsier fredshilsen hver gang han åpner en dør og når han preker. Han tar initiativ til å stifte fred mellom stridende parter. Han blir ogsa tilkalt for å hjelpe til. Han bruker forskjellige metoder: Han forkynner, synger eller sender brødre ut for å preke mens han ber. Men viktigst er det kanskje at han lever freden i kropp og sjel.
Fred for Frans er mer enn fravær av krig. Han har to hoved-synspunkter på fred:

- Fred som handling:"Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn."
- Fred som tilstand: "La freden som dere bekjenner med deres munn, i enda høyere grad leve i deres hjerter."
  Frans setter tålmodighet og det å ikke bli opprørt meget høyt. Tålmodighet og indre ro, fred. Den fullkomne, sanne, glede mener Frans ligger i: for Guds kjærlighets skyld å ha sin dypeste identitet i Gud. Da kan du gå ned i dødsriket og likevel oppstå. Da kan du stå på barrikadene og rope slagord, lenke deg fast til maskiner knyttet til våpenproduksjon, eller be for verden, gå i dialog, se mennesker inn i øynene, strekke ut en hånd. Du er ikke redd. Din identitet er rotfestet i Gud og i ham alene. Fred kan skapes i de hverdagslige handlinger, i de små, men viktige ordene, i det uuttalte.

Fred og alt godt!

Ny bok av p. Kjell Arild Pollestad: Bernadette

Piken som så Jomfru Maria

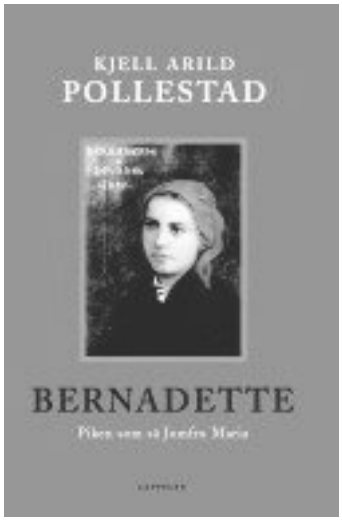

1858, i en grotte ved den sydfranske byen Lourdes, viste en kvinneskikkelse seg flere ganger for en enfoldig, 14 år gammel pike, Bernadette Soubirous. Såvel statens som kirkens menn anså piken som hysterisk, innkalte henne til utallige forhør og forbød henne og andre å gå til grotten. Men underlige ting skjedde, og en dag røpet skikkelsen sitt navn for henne: Det var Jomfru Maria. Senere er den lille byen ved foten av Pyreneene blitt et av verdens mest besøkte valfartssteder (fra boken).

I denne lille boken lar pater Kjell Arild Pollestad Bernadette selv komme til orde, ut fra det enorme materiale som finnes i forhørsprotokoller og samtidige dokumenter. Dersom hun taler sant, er hun et bevis på at det er "de rene av hjerte" som ser, og at "det som var skjult for de kloke og forstandige, er blitt åpenbart for de små» sier p.Brian Mc Neill. (St.Olav, 1. 2006)

Medlemregisteret i St. Hallvard

Alle katolske menigheter har et medlemsregister der man fører inn opplysninger som navn, adresse, fødselsdato, fødeland, informasjon om dåp, førstekommunion, ferming osv. I St. Hallvard har vi dessuten ofte lagt inn noe informasjon om ikke-katolske ektefeller.

Registret brukes til flere ting: utsendelse av Hallvardsvaka, brev til alle barn med tilbud om katekese (religionsundervisning), brev til alle på Nesodden om messetilbud der, osv, osv.

En annen viktig grunn til et medlemsregister er at alle trossamfunn, også de katolske menighetene, får støtte fra stat og kommune for hvert medlem som er registrert. Denne støtten er den klart viktigste inntektskilden i St. Hallvard og det er derfor meget viktig for oss at alle katolikker er registrert.

Hittil har hver menighet hatt sitt eget lokale register, de fleste basert på data. Men fra og med 2005 kom det et krav fra myndighetene om at man måtte oppgi fullt personnummer (11 siffer) for å få støtte for medlemmene.For å lette arbeidet har Oslo Katolske Bispedømme (OKB) gått til anskaffelse av et felles medlemsregister basert på internett som alle menighetene kan bruke. Både vil det gi et system som er bedre enn det de fleste menighetene hadde på forhånd, men det vil også gjøre det veldig mye enklere når noen flytter fra en menighet til en annen. Da endrer man bare adressen, og umiddelbart vil den nye menigheten ha adgang til alle opplysninger om de nyinnflyttede.

Det nye systemet er under innføring og det meste av data er

overflyttet fra de gamle systemene til det nye. Pr i dag har man oversikt over mellom 45.000 og 50.000 personer som er medlemmer eller på annen måte tilknyttet katolske husstander. Av disse ligger ca 90 % inne med personnummer. Dette felles registeret skal ikke bare brukes til det som er nevnt ovenfor, men også til utsendelse av det katolske tidsskriftet Broen. Dessuten vil tidsskriftet St. Olav, Caritas Norge og Norges Unge Katolikker (NUK) benytte seg av registret. Snart vil også de katolske menigheteene og stiftene i Midt-Norge og Nord-Norge knytte seg til, slik at hele landet blir samlet i ett register.

Registret vil også holde oversikten over kirkebidrag med skattereduksjon og forhåpentligvis vil dette virke mye bedre enn det gamle systemet, som vi vet mange har hatt problemer med.

For at registret vårt skal være best mulig oppdatert, er det viktig at du forteller oss hvis du flytter, enten du flytter innen menigheten eller til en annen kant av landet.

~Frode Eidem, menighetsekretær~

Faste messetider

Søndag: kl. 09.35 fromesse og kl. 11.00 høymesse
(første søndag i måneden er det familiemesse kl. 11.00)

1. søndag i måneden: messe på vietnamesisk kl 13.00
1. søndag i måneden: messe på tamil kl. 17.30
3. søndag i måneden: messe på tamil kl. 17.30
Siste søndag i måneden: messe på polsk kl. 13.00

Mandag til lørdag: kl. 18.00 messe (*messen på lørdag er 1. søndagsmesse*)

Onsdag: kl. 11.00 hverdagsmesse, *Kontaktklubb*
Lørdag: kl. 10.00 hverdagsmesse

St. Hallvard Syd – Holmlia messested (Holmlia kirke)

Søndag: kl. 17.00 messe

Nesodden messested
Nesodden gamle kirke kl 17.15 (møt tidlig): 26. mars, 23. april 2006.

Kirkekaffen i St.Hallvard

har vist en svært positiv utvikling. Hver søndag etter messe fylles menighetssalen av voksne og barn som tilbringer en times tid sammen med kjente og ukjente. Arbeidet med å lage og servere kaffe/te, kaker og annet godt blir utført av flere frivillige menighetsmedlemmer som gjør en flott innsats for felleskapet!

For at ikke dette arbeidet skal oppleves som slitsomt for de entusiastene som melder seg vil det være fint om enda flere skriver seg på ”kirkekaffelisten”.

Det er en god anledning til å bidra til felles glede og samtidig er det en utmerket måte å bli kjent med flere trosfeller i menigheten!

Benytt anledningen og meld deg på!

~ Mary-Ann Ruud Jensen~

St. Hallvardsdagen, 15 mai, feires med konsert

i St. Hallvard kl 19.00. *Wolfgang Plagge, Christian Ihle Hadland, Atle Sponberg og Annar Follesø* spiller verker av Mozart, Shostakovitsj o.a. på klaver og fiolin.

Kveldens foredrag er ved pater Arnfinn Haram, som skal snakke om kirke og kultur. Enkel servering er inkludert.

Kulturkvelden arrangeres i Menighetssalen i St. Hallvard kirke. Inntektene går til Caritas' arbeid. Alle opptrer gratis. Entree er kr.150.-

Kulturkvelden 15. mai i år blir den tredje i rekken. Slik sett er man i St Hallvard nå i ferd med å etablere en tradisjon. Wolfgang Plagge og Annar Follesø, som startet dette tiltaket med kulturkvelder til inntekt for gode formål, har begge vært med på de tidligere kulturkveldene. Christian Ihle Hadland deltok i fjor, mens Atle Sponberg (bl.a. kjent som konsertmester i Kringkastingsorkesteret) er med for første gang. Sammen med dominikaneren Arnfinn Haram vil de stå for et spennende program. Vi håper at mange vil finne veien til menighetssalen i St Hallvard 15.mai, og dermed bli med og befeste dette arrangementet som en fast del av St.Hallvards liv. Tidspunktet for kulturkvelden er tilpasset vesperen i kirkeruinene i Gamlebyen, slik at de som deltar der fint kan rekke kulturkvelden kl 1900.

St. Hallvardsdagen

blir også i år feiret i Gamle Oslo. Det blir skolekonsert på Gamlebyen skole med Øyonn Groven Myhren, kirkekonsert i Gamlebyen kirke med Kåre Nordstoga, Omvisning / kåseri med Petter Molaug, konserter i Olavsklosteret og i kjelleren på Ladegården.Det avsluttes med økumenisk vesper i St. Hallvardkirkens ruiner. Program blir lagt ut i kirken og på internett: **www.sthallvardsdagen.no**

Enerhaug-nytt

DØPTE

29.10.05	Nehita Olachi Arukwe (St. Hallvard)
12.11.05	Jacob Yonathan Berhane (St. Hallvard)
26.11.05	Gabriella Iana Garcia (St. Hallvard)
26.11.05	Sebastian Nguyen (St. Magnus)
27.11.05	Mattias Aleksander Erdal (St. Hallvard)
27.11.05	Mateusz Witold Kotula (St. Hallvard)
03.12.05	Lourdica Suresh (St. Hallvard)
10.12.05	Sandra Kieu Trinh Nguyen (De vietnamesiske martyrers kapell)
10.12.05	Lucas Håland Robertsen (St. Olav)
11.12.05	Suzana Lovrić (St. Olav)
17.12.05	Vivian Nguyen (De vietnamesiske martyrers kapell)
17.12.05	Babu Thiruchelvam (voksendåp) (St. Olav)
21.12.05	Mariam Ettajani (St. Olav)
21.12.05	Valentina Villaneuva Morales (voksendåp) (St. Olav)
27.12.05	Denacson Sutharsan (St. Hallvard)
28.01.06	Hedda Pauline Zelow Lundquist (St. Hallvard)
28.01.06	Hannah Babská Jonassen (døpt i Slovakia)
11.02.06	Stein Hug (St. Hallvard)
19.02.06	Frank Nam Kha Nguyen (Holmlia kirke)
19.02.06	Bonnie Doan Nghi Nguyen (Holmlia kirke)
19.02.06	Doan Nhu Nguyen (Holmlia kirke)
19.02.06	Doan Vy Nguyen (Holmlia kirke)
25.02.06	Cecilie Thanh Nguyen (St. Hallvard)

DØDE

16.10.05	Arne Gulbrandsen
26.10.05	Giau Vo Van
03.11.05	Reidun Maria Skjærsaker
11.11.05	Joao Batista De Sousa
02.01.06	Ellen Elisabeth Holth
07.02.06	Edward Szklarewski
26.02.06	Kurt Halvdan Hansen

Gudstjenester i påsken 2006

Palmesøndag 9.april

09.35: Fromesse
11.00: Palmesøndagsliturgi (begynner i Grønland kirke)
11.00: Messe (Holmlia)

mandag 10.04
18.00 Messe

tirsdag 11.04
18.00 Messe og vesper
Oljevigselsmesse i St. Olav kl.18.

Onsdag 12.04

11.00 Messe
18.00 Messe

torsdag 13.04

17.00 Messe på tamil

19.00 Skjærtorsdagsliturgi, agapemåltid

Fredag: 14.04

17.00 Langfredagsliturgi
17.00 Holmlia
19.00 Tamil

Lørdag 15.04
Ingen messe kl1000

18.00 Messe på tamil
22.45 Påskenattsliturgi

Søndag 16.04

11.00 Høymesse Holmlia 17.00 17.30 Tamil

Mandag:17.04

11.00 Høymesse

Staben i St. Hallvard menighet

Sogneprest:

p. Nikolas Goryczka ofm.
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
tlf. Priv: 23 30 32 15 / 91 88 50 24
Nikolas.Goryczka@katolsk.no

Kapellaner:
p. Frans Szajer ofm.
Akersveien 16B, 0177 Oslo
tlf. Priv: 23 21 95 71 / 92 02 15 49
Frans.Szajer@katolsk.no

p. Mariusz Lewandowski
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
tlf. Priv: 23 30 32 15 / 41 45 54 22
Mariusz.Lewandowski@katolsk.no

p. Gregor Gryz
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
tlf. Priv: 23 30 32 15 / 97 65 58 54
Grzegorz.Gryz@katolsk.no

Menighetssekretær:

Frode Eidem
Frode.Eidem@katolsk.no

Organist:
Sara Strazynski
bogdans@online.no

Vaktmester:
Don W. Rajan

Renholder:
Aleksander Latek

Frivillige på kontoret:
Romana Funnemark, Berit Müller, Eileen Tørnes, June Skaug

Leder av menighetsrådet:

Mary-Ann Ruud Jensen
Glimmerveien 24, 1155 Oslo
tlf. Priv: 23 38 07 84
mary-a-r@online.no

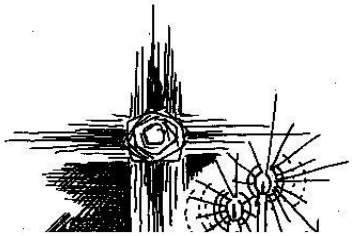

Astri Tønnessen Berg (utsnitt av illustrasjon)

B-økonomi
Returadresse:
St. Hallvard kirke
Enerhauggt. 4
0651 Oslo

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsender med opplysning om den nye adressen

St Hallvard kirke

Enerhauggt.4, 0651
tel: 23303200
Fax: 23303201
e-post: oslo-st.hallvard@katolsk.no
http://www.katolsk.no/okb/oslo/hallvard

Kontortid

Mandag til fredag kl 1000-1400

Holmlia messested

Ravnåsveien 28,1254 Oslo
tlf 22610217
Torsdager fra kl 1100 – 1400

Hallvardsvaka

hallvardvaka@katolsk.no
Ansvarlig redaktør: p.Nikolas Gorycka ofm
Redaktør: Aslaug Espe
Redaksjon: Øivind B. Armann, Jan Frederik Solem

Hjelp oss å holde kartoteket i orden. Si fra om du flytter eller om vi bruker feil navn, adresse, om husstanden mottar flere eksemplarer osv. Send oss gjerne en e-post... TAKK!!

Trykk: Haakon Arnesen as.Oslo